

LIMONA

Bila je dežela, kjer sonce nikoli ni zašlo, oblaki so bili mehkejši od bombaža in morja svetlejša od najdragocenejših kamnov.

Otroci so v tej deželi živeli zelo, zelo srečno, saj so bili njihovi vrtovi polni zelenih dreves in rastlin. Čebljanju otrok v tej deželi ni bilo konca. Vir njihove sreče je bilo obešanje na drevesne veje, valjanje po travi, igra s peskom in školjkami na obali.

V tej deželi so bili limonovci in oljke tudi na šolskem dvorišču. Večinoma limonovci. Zato so na tem območju postavili prikupen kip limone. Limonin kip so postavili na mesto kjer se je okoli njega vozilo na milijone avtomobilov, avtobusov, tovornjakov, motorjev in koles.

Limonin kip pa je imel čudežno moč. Slišal je sanje in misli vseh mimoidočih. Veselo petje otrok, ki so se v šolo vozili z avtobusom, ljudi, ki so bili na avtobusu in so se veselili, da bodo zopet videli svoje najdražje, vznemirjenost ljudi, ki so skušali pravočasno priti na delo z avtomobilom.

Vendar!!!

Nihče si ni predstavljal, da bodo izpušni plini, hrup in zvoki avtomobilov vplivali na Limono. Limonina živo rumena barva je iz dneva v dan bolj bledela in njeno okroglo, sočno telo se je pričelo sušiti. Prvi so to dogajanje opazili otroci, ki so se peljali v vrtec z avtobusom. Namreč, vsako jutro so otroci na poti v vrtec pozdravili Limono, ona pa jim je v pozdrav pomežiknila brez, da bi to kdo opazil.

Bolezen Limone je otroke razžalostila in skušali so najti zdravilo za to bolezen. Ne da bi odrasli vedeli, se je med njimi začelo šušljati na festivalu zmajev, ki je potekal v regiji. Nekdo je rekel: Ali je pogrešala svoj limonovec (limonino drevo)? Drugi je šepetal: Mislim, da je zbolel, ker je bil osamljen... Spet tretji: Mogoče je pogrešal svojo družino? Zamislili so se. Maya, ki je v Mersin prišla iz Istanbula, je rekla: Mislim, da ni nič od tega. Njeno mnenje je bilo, da so Limonina težava izpušni plini, hrup in zvoki avtomobilov. Vse te strupene snovi poškodujejo Limono, da zboli. Otroci so prepoznali težavo in so želeli najti rešitev. Ko so prišli v vrtec, so vzgojiteljicam razložili kaj so opazili in vsak je povedal svoje mišljenje.

Vzgojitelji so predlagali: » Najprej bi morala vsaka družina posaditi drevo na ulici kjer stoji kip limone. V naslednjem tednu bi morali priti vsi v vrtec peš ali z avtobusom. Vsem vrtcem bi javili, da bo 23. aprila prireditev, ki bo spodbujala

ljudi, da prihajajo v vrtec peš ali z javnim prevozom vsaj en teden. Tako bo Limona zopet lahko zadihala«

In res se je zgodilo, kot so predlagali vzgojitelji. Limona je začela dihati tretji dan po zasaditvi dreves na ulici. Njena barva se je iz zelene spreminjala v rumeno in zopet je pomežiknila otrokom v zahvalo vsakega 23. aprila, ko so šli na prireditev. Otroci so obljubili, da bodo od tistega dne dalje varovali Limono in njene prijatelje. Ker so pravzaprav vedeli, da Limona predstavlja vsa živa bitja na svetu. Če bo zbolela, bo zbolela tudi stonoga Smarta v Sloveniji, Zajec in Želva v Grčiji in bitja v Litvi.